Nr. 19 Sibiiu Sâmbătă, 20 Februariu v. (4 Martie n.) 1899. *Anul XLVII.*

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marţia, Joia şi Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru **Sibiiu** pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru **monarchie** pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru **strĕinătate** pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente şi inserţiuni a se adresa la
Administraţiunea tipografiei archidiecesane Sibiiu, strada Măcelarilor 45.
Corespondenţele sunt a se adresa la
Redacţiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refusă. — Articulii nepublicaţi nu se înapoiază.

INSERŢIUNILE:
Pentru odată 7 cr., — de dóuĕ ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rêndul cu litere garmond — **şi timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.**

Anunţ convocatoriu.

După-ce Maiestatea Sa Preaînălţatul nostru Împĕrat şi Rege s'a îndurat preagraţios, cu datul de 18 Februariu nou a. c. a întări pe alesul nostru metropolit în persóna Înalt Preasfinţiei Sale Domnului ***Ioan Meţianu,*** *— convoc prin acésta pe p. t. domni deputaţi congresuali la şedinţă congresuală pe ḑiua de* ***Duminecă, în 28 Februariu (12 Martiu) a. c.*** *la órele 8 diminéţa în biserica parochială din Sibiiu-Cetate, pentru îndeplinirea actului de întroducere în scaunul de archiepíscop şi metropolit după formalităţile prescrise.*

Domnii membri ai congresului electoral, anume cei din provincie, sunt poftiţi a face de timpuriu arĕtare aici, dacă pot participa la şedinţă, sau nu, iar cei cari se vor fi anunţat ca participanţi, şi după aceea se vor afla împedecaţi de a venì, sĕ notifice absentarea lor, eventual prin telegraf, cel puţin cu dóuĕ ḑile înainte de întrunirea congresului.

Aeésta se aduce la cunoscinţă spre scire şi conformare.

Sibiiu, 17 Februariu, 1899.

Presidiul congresului electoral:

Dr. **Il. Puşcariu** m. p.
archim., comis. cons. metrop.

Eră nóuă.

După lupte turbulente de 6 luni de ḑile cabinetul Bánffy a fost silit sĕ se retragă, şi locul lui l'a ocupat ministeriul Széll.

Schimbarea acésta în ministeriu nu e considerată ca schimbare numai în persóne, ci prin faptul că s'a retras guvernul Bánffy la insistenţa opositiunei, şi că noul ministeriu s'a format în urma unui compromis, s'a inaugurat o eră nóuă, un spirit nou, care va da nóuă viaţă organismului de stat.

Ani 24 a guvernat în Ungaria spiritul demoralisaţiunei, inaugurat cu era Tisza, ani 24 nu s'a considerat binele public, nu interesele generale ale statului, nu legile esistente, ci volnicia, terorisările, şi spiritul esclusivist de partid, care sub era de 4 ani a lui Bánffy, ca sloiu de ghiaţă a apăsat şi asupra Ungurilor, întru-cât ei nu intrau în veriga de fer a partidei dela putere.

In fine ţara rĕsuflă mai uşor, s'a frânt puterea erei terorisătóre, şi o nóuă eră se deschide în patria nóstră pe tóte terenele vieţei publice.

Nu dela noi le ḑicem aceste. In ton drastic, în ton dictat de adêncă amărăciune constată întrégă presa maghiară gerul şi terorismul din era Tisza.

Venirea actualului ministru-president la putere e salutată de întrégă presa maghiară cu entusiasm.

In ea vĕd raḑele purpurii ale unei aurori, care prevestesce ḑile senine, sóre cald, care deopotrivă va încălḑi pretutindenea, care în inimile amărîte va aduce pacea, iubirea, stima reciprocă, şi dorul de a lucra comun pentru binele patriei.

De 6 luni de ḑile parlamentul nostru nu a mai putut lucra nimica.

Tóte nuanţele politice s'au întrunit, şi au făcut imposibilă funcţionarea parlamentului.

Guvernul a luat refugiu la represalii, şi fracţiunea Tisza a subscris un proiect de lege, care era identic cu sistarea constituţiunei.

In momentul acela au eşit din partida liberală bărbaţii cei mai de valóre.

Ungaria cu 1 Ianuariu 1899 a întrat în starea afară de lege

Guvernul a întrat în anul acesta fără budget votat de parlament, fără lege care sĕ enunţe obligămêntul de a se asenta barbaţi în armată.

Din iniţiativa corónei un membru din partida liberală ia firul negoţierilor cu opositiunea; cei eşiţi din partida liberală mijlocesc negoţierile între Széll ca representantele corónei şi între opositiune.

Resultatul a fost căderea guvernului Bánffy şi cu el era vechiă, era fărădelegilor şi a corupţiunilor şi venirea lui Széll în fruntea guvernului şi cu el eră nóuă, era legalităţii, a egalei îndreptăţiri şi a respectului faţă cu legile.

Vorbirea ministrului president cu care s'a presentat guvernului, se consideră ca eveniment, cum am ḑis, ca începutul unei ere nóuĕ.

Cine nu a trăit în cei 24 de ani trecuţi în Ungaria, nu va pricepe nici entusiasmul cu care a fost primită cuvêntarea noului ministru-president nici căldura, care a cuprins din nou inimile ómenilor, nici speranţele mari, cari se légă de acéstă eră nóuă.

Ce a promis noul ministru-president?

„Voiu continua edificarea statului unitar maghiar, prin întărirea şi asigurarea tuturor instituţiunilor lui economice, culturale şi politice.

„Mĕ voiu basa pe partida liberală, dară voiu ţinea de binevenit, de favorabil, de preţios ori ce alt ajutoriu din cealaltă parte a dietei, cât timp va sta pe basa programului meu

„Voiu respecta instituţiunile culturale ale confesiunilor, şi conservând intregitatea lor, voiu cultiva bunele relaţiuni dintre stat şi confesiuni.

„Va întrebe cineva: care e spiritul guvernării mele?

„Când am venit la locul acesta, am adus cu mine vederile, cari viéză în mine de când mĕ ocup cu politica. Am venit aici cu vederile, am venit aici cu intenţiunile, pre cari mi le-am insuşit în primăvara vieţei mele, cari sunt altoite în fiinţa mea; de acelea nu me voiu despărţi nici acuma, când în tómna etăţii mele m'a chemat la acest loc voinţa Maiestăţii Sale şi mâna sorţii.

„Lucru de tot simplu este acesta, el nu e delicat, căci se înţelege de sine.

„Voiu guverna, voiu conduce instituţunile patriei, voiu executa legile, precum trebue sĕ facă ori-ce guven, căci altceva nici că e posibil, anume aşa: ***fără deosebire de naţionalitate, fără deosebire de confesiune, fără deosebire de clasă, sĕ se mĕsure pentru fie-cine cu asemenea mĕsură.***

„Cea-ce în privinţa acésta este stéua mea conducĕtóre, aceea trebue sĕ fie stéua conducĕtóre a fie-cărui guvern, şi ea stă din trei cuvinte: ***lege, drept, dreptate.***“

Cine nu a trăit în Ungaria în cei 24 de ani din urmă, nu va cuprinde rostul entusismului, al însufleţirii la auḑul acestor cuvinte. nu va cuprinde puterea magică, care a captivat întreg parlamentul, şi din lei turbaţi conducĕtorii opositiunei de eri, au devenit miei blânḑi, cari toţi s'au închinat noului ministru-president şi l'au salutat ca pre un al doilea regenerator al Ungariei.

Noul ministru president s'a presentat ca guvern al legalităţii, şi a accentuat că aşa trebue sĕ fie ori-ce guvern, că altcum guvern cinstit nici nu póte sĕ fie.

Intre împregiurări normale parlamentul ar trebuí sĕ rĕmână rece la un asemenea program, mai rece ar trebuì sĕ rĕmână presa, şi mai rece miliónele de locuitori, căci prima datorinţă a fiecărui guvern este sĕ esecute legile esistente.

S'a înaugurat o eră nóuă, aşa ne spun ḑiarele unguresci, s'a înaugurat era: *legalităţii, era dreptăţii, era adevĕrului.*

De aceea e nespus de mare bucuria in întrégă viéţă de stat a Ungariei.

Intrucât nóuĕle elemente, cari întră în partida liberală vor reformá spiritul nefast de până acuma, vom vedea în ḑilele cele mai próspete.

Despre bunele intenţiuni ale noului ministru-president până acuma nime nu se îndoesce.

FOIŢA.

O bucată de pâne.

De

Francois Coppée.

Tinerul principe Henric Hardimont petrecea în Aix, — îşi cura tocmai, cu apă rece, vestitul seu cal Perichole, care la ultima alergare se rĕcise.

Era tocmai la capĕtul dejunului când cu o privire distrasă aruncată pe ḑiar, cetí vestea înfrângerii dela Reichshoffen.

Işi sorbí păharul de beutură ce mai avea nainte şi ordonà servitorului sĕu sĕ pacheteze. Dóuĕ óre mai târḑiu el plecà cu acceleratul de Paris, ca sĕ se presinte la comisia de asentare sĕ-l înroleze şi pe el în óre-care regiment de linie.

Póte sĕ se învêrtéscă cineva dela nóuĕspreḑece până la douĕḑeci şi cinci de ani, numai pe terenurile de întrecere cu caii, sau prin camerele de toaletă a cântăreţelor de operetă, va avea totuşi şí acesta momente, când nu va putea sĕ uite că Enguerrand Hardimont a căḑut jertfă ciumei în Tunis în aceeaşi ḑi cu Ladislan cel sfânt, sau că Iean Hardimont a condus sub *du Guesclin* trupele de voluntari.

Ori-şi cât l'ar fi istovit pe tinerul principe aventurile sale amoróse, când prinse vestea, că F r a n c e z i i sunt bătuţi pe pământ francez, tot sângele i-se urcà în cap şi aşa se simţi, ca omul căruia i s'a dat o palmă!

Aşa se întêmplà şi aceea, că la întâi Novembre 1870, pe când regimentul sĕu se reîntorcea spre Paris, Henric Hardimont ca pedestraş din compania a treia a regimentului al doilea, se afla de vardă cu ceata sa, înaintea sanţurilor „haut-bruyeres“ apărate de tunurile fortăreţei *Bicétre.*

Impregiurimea dădea un tablou trist: un drum tinos împrejmit de arbori pleşuvi, strătăia şesul mocirlos, iar în marginea drumului sta o crâşmă singuratică, la care soldaţii şi-au aşeḑat lagărul.

Nainte cu câteva ḑile se dase aici o luptă, care a lăsat după sine urmele pustiului şi pe case şi pe arbori. Iar ceriul întunecos de tómnă, cu norii sei plumburii, grei, făceau ţinutul acesta şi mai fioros.

In uşa crâşmei, cu puşca pe umĕr, cu pălăria trasă pe ochi, nemişcat privea ţintă naintea sa tinĕrul principe; mâna amorţită de frig şi o ţinea în buzunarul pantalonului roşu, şi zgribura în bunda sa cu piele de miel.

Invinsul soldat se dete cu totul gândurilor negre, şi numai când şi când mai aruncà câte-o privire durerósă spre colinele perdute în neguri, de unde venea rĕsunetul surd al bubuiturilor de tun.

De-odată simţí că îi e fóme. Se lăsà într'un genunche şi îşi căutà în traistă, care sta rĕzimată de părete, pânea comis, şi apoi fiindcă briceagul şi-'l perduse, muşcă din pâne cu dinţii şi începu a mânca încet.

Dar după câteva bucături se săturà de ea, căci pânea era uscată şi înflorită. Işi aduse aminte că mâne capătă alta, căci e ḑiua de împărţit pâne. Oh, uneori e fórte amară şi datorinţa! Ii veniră în minte tinerului principe dejunurile de odinióră, pe care le numea el „de post“, când în câte-o ḑi ce urma după o cină prea de tot iritantă, diminéţa se ducea la „Café-Anglais“ şi se aşeḑa la o ferestruică, lăsând sĕ-i aducă câte-un cotlett garnisit numai cu bureţi galbini, iar chelnerul, care-'i cunoştea gustul, îi aducea şi aşeḑa nainte câte-o buteţie de *„leoville“* vechiu... La dracu! Totuşi bune vremuri erau acelea! Cu pânea mizeriei, tot n'are sĕ se obicinuiască nici odată!..

Şi tinerul principe, asvêrli, cu o mişcare impacientă, rĕmăşiţa de pâne, în tină!

*

In clipa acésta un soldat de rênd eşí din crâşmă, se aplecà, luà pânea, o ştérsă cu aripa căpeneagului şi începú sĕ îmbuce hălos la ea!

Henric Hardimot se ruşinà de fapta sa şi príví cu milă la nenorocitul drac flămênd, care dădea aşa doveḑi de poftă de mâncare! Era un flăcău înalt, slab, crescut posibil reu, cu ochi arḑênd de-un foc bolnav şi cu barba neîngrijită.

— Eşti tare flămênd ortace? întrebà Hardimont pe soldat, apropiindu-sĕ de el.

— Precum veḑi şi tu; respunse acesta cu gura plină.

— Iartă-mĕ, că de ştiam că tu ai mânca pânea, nu aşi fi aruncat'o jos.

— Nu face nimica, rĕspunse soldatul, eu nu-'s gingaş de loc.

— Tot una; eu am făcut rĕu şi mĕ căesc. Dar nu vreu sĕ ai părere rea despre mine; am un pic de cognac în ploscă, haid' sĕ-'l bem împreună.

Feciorul sfîrşí cu mâncatul şi beú cu principele câteva îughiţituri de rachiu. Cunoştinţa era încheiată.

— Cum te chiamă? întrebà.

— Hardimont, rĕspunse principele, înlăturându-'şi titula şi rangul. Dar pe tine?

— Jean Victor; numai acum m'au împărţit iară la trupă; am fost în spital. La Châtillon am fost rănit. Ah, în spital e aşa de bine şi îngrijitorul dă aşa supă bună de carne. Dar aveam numai o zgărietură mică. Majorul a poruncit sĕ mĕ trimiţă afară, şi

Sosirea Metropolitului.

Sosind actul ministerial, prin care se notifică presidiului congresului național-bis. electoral resoluțiunea preaînaltă de întărire a alegerii de archiepiscop și metropolit al nostru, s'a anunțat din partea comisariului pentru conducerea congresului electoral, a P. Cuv. Sale d-lui *Ilarion Pușcariu,* terminul de întrunire a membrilor congresuali pentru întroducerea festivă a alesului bisericei, Inalt Presfințitului Domn *Ioan Meția nu,* în nóua dignitate, și pentru terminarea agendelor sale și încheierea sesiunei electorale.

Anunțul convocatoriu îl publicăm în fruntea Nr.-lui de adi.

In urmarea acestora s'au făcut pregătirile necesare atât pentru salutarea de bun venit al Inaltpreasfinției Sale la întrarea pe pământul archidiecesei, precum și în centrele protopresbiteratelor prin care va trece, și mai ales în centrul archidiecesei în Sibiiu.

Avem informațiuni dela locul competent, că Inaltpreasfinția sa va pleca din Arad cu trenul accelerat pe linia Vințului de jos — la Mercurea, *Mercuri* în 24 Februariu, (8 Martiu) iar la Sibiiu va sosí *Joi,* în 25 Februariu, la órele 12 și 40 minute.

Suntem convinși, că clerul și poporul din apropierea liniei ferate indicate mai sus, va da espresiune bucuriei ce umple inima tuturora la întimpinarea mirelui iubit al bisericei ortodoxe române, presentându-se în numér frumos la locurile prin cari va trece, iar cei din alte părți și mai ales cei din jurul Sibiiului, se vor grăbí a-l saluta cu ocasiunea sosirii la stațiunea călei ferate din Sibiiu.

Instalarea festivă în scaunul metropolitan va fi din ședință congresuală, Duminecă în 28 Februariu a. c. (12 Martiu).

Dorim Inaltpreasfințitului metropolit, ca Dumnedeu sě-l aducă în pace la nóua sa reședință!

Evangelia Carmen Sylvei.

La palatul Ateneului Român din Bucuresci este espusă de câteva dile Evangelia cea admirabilă, pe care *a scris'o și a ilustrat'o întrégă cu mâna sa proprie M. S. Regina Elisabeta* pentru biserica episcopală dela *Curtea-de-Argeș.*

Opera Majestății Sale este în adevěr fără seamăn, scrie „V. N.", și la desěvêrșirea ei Suverana a lucrat *șése* ani.

Evangelia este scrisă și pictată pe pergament în chipul cel mai artistic.

Fie-care filă este incadrată într'o ramă de argint, frumos încrustrată și lucrată. O legătură specială și bogată permite închiderea și deschiderea Cărții sfinte.

Trebue s'o vedi ca sě-ti faci o idee de munca și atențiunea ce a reclamat acéstă neprețuită podóbă, de arta și frumseța cu cari a fost sěvêrsită.

Evangelia este acum aședată și închisă într'un dulap special de sticlă, el însuși de o frumseță și o bogăție rară, esecutat într'adins la Viena, după desemnurile dlui Lecomte de Nouy.

Acest dulap aședat pe un fel de masă, care stă pe un postament îmbrăcat în roșu, susține deasupra o cupolă aurită, în vêrful căreia se ridică coróna regală cu cruce.

Dulapul este întreg lucrat în stilul măreței biserice episcopale. Strălucirea aurului se amestecă cu petrele scumpe și cu pictura artistic executată în verde și albastru, închis și deschis, pe lângă care albul, risipit pe ici pe colo, se perde cu mult efect.

Evangelia stă aședată pe un fel de pupitru aurit, care o susține înclinată înainte.

La cele patru colțuri ale dulapului în partea de sus, se věd suspendate patru candele de aur, admirabil lucrate și împodobite cu pietre scumpe.

De jur împrejur, în partea de mijloc se citește inscripția ce urmézā:

„Unindu-se în cuget și simțiri cu prea pioșii întemeetori ai bisericei episcopale din Curtea-de-Argeș, Regina României, Elisabeta, timp de șése ani (1886—1892), a scris și a împodobit cu mâna ei acéstă sfântă și Dumnedeiască Evangelie, în amintirea dragei Sale fice, Princesa Maria"...

Opera fără seamăn a M. S. Reginei va împodobi și mai mult măreața Biserică episcopală, căreia i-a destinat-o.

Evangelia este deschisă la: „A treia de la Mateiu".

Publicul, abia anunțat, se grămădește sě admire regescul și artisticul dar.

Dela Asociațiune. Joi în 2 Martie n. comitetul central al „Asociațiunii" a ținut sub președinția Ilustrității Sale dlui vicepreședinte *Dr. Ilarion Pușcariu,* ședința sa ordinară lunară. Au fost presenți dnii membrii: Zaharie Boiu, Parteniu Cosma, Ioan Papiu, I. Crețu, Dr. R. Roșca, Leontin Simonescu, Dr. C. Diaconovich, Nic. Togan, și O. Tilea, precum și secretarul II. Dr. Ilie Beu, ca notar.

Printre hotărîrile mai remarcabile ce s'au luat de comitet în acéstă ședință a sa, sunt următórele:

= *S'a decis, ca cu ocasiunea instalării festive a Inalt Prea Sfinției Sale noului nostru Archiepiscop și Metropolit Ioan Meția nu, la timpul primirii deputațiunilor, comitetul central al Asociațiunii sě se presinte in corpore spre a aduce felicitările Asociațiunii înaltului prelat.*

= S'a decis tipărirea pe risicul Asociațiunii, a câte unui manual de Istorie și Geografie pentru școlele civile, tradus după Dr Ales. Márki, și presintat comitetului prin profesorul Ioan Popovici dela scóla superióră de fete.

= Regulamentul pentru bibliotecile poporale, presintat în proiect în ședința asta, s'a decis sě fie multiplicat prin tipar ca manuscript, și apoi sě fie împărțit membrilor din comitet, precum și tuturor directorilor de Despărțăminte, spre studiare și presintare de opiniuni, ori eventuale propuneri de întregire sau modificare.

= Societatea istorică și archeologică ungurésca din comitatul Hunedórei, cu reședința în Deva, a înaintat comitetului Asociațiunii rugare — scrisă, pentru a avea mai sigur efect, chiar... românesce, — ca sě-'i dee Asociațiunea în schimb tóte publicațiunile ce apar în editura sa. Vor trimite, firește, și ei ale lor. Comitetul a decis primirea ofertului de schimb.

= Pentru meseriașii români din patrie Asociațiunea publică iarăși concurs pentru 16 știpendii de câte 25 fl. Va apare în curênd.

= *„Cronica lui Anonymus Belae Notarius"*, acest însemnat isvor pentru istoria veche a poporului român în aceste țěri, cronică ce a servit de îndemn ori temeiu la o întrégă literatură istorică în limbile germană, francesă, maghiară și română, și care s'a și tradus în mai tóte limbile, dar care românesce nici până adi nu a fost tradusă complet, decât în fragmente în firul altor lucrări istorice, — *va apare acum și românește.* S'a pus anume de cătră domnul Mihail *Beșan,* la dispositia comitetului Asociațiunii un esemplar de traducere completă a numitei cronice, traducere făcută după originalul latin și afirmativ fórte îngrijită, iar comitetul în ședința de alaltăeri a decis a se tipărí în broșură separată atât traducerea română, cât și, paralel, textul latin original.

Revistă Bisercéscă.

Liturgia maghiară la gr.-cat.

„Unirea" din Blaj a declarat, ca rěspuns la o întrebare a nóstră, că nu știe și nu crede că P. S. Sa Episcopul Szabó dela Gherla sě aibă intenții de a întroduce limba liturgică maghiară în biserica unită de sub păstorirea sa — „națională"...

Nu știm însě de unde, de unde nu, dar foile unguresci mereu aduc știri despre o lucrare în acest sens în sinul bisericei unite române. Iată cea mai nóuă știre ce ni-o dă „Pesti Napló" de Joi în 2 Martie n.

„Vicariu român pentru episcopia greco-catolică maghiară. Titus Budu, de curênd numitul vicariu episcopesc greco-catolic la Sigetul Marmației, după cum audim, mână în mână cu bărbații conducětori bisericești di eparchia sa și cu mai mulți deputați dietali, cu preoțimea sa și cu conducerea episcopului Szabó, — *pornește mai departe pe cărarea croită, ca sě se realiseze în Ungaria o episcopie puternică și tare greco-catolică maghiară.*

„Titus Budu e unul dintre cei mai patriotici preoți greco-catolici români. Din causa acestor sentimente ale sale, a și avut mult sě sufere din partea credincioșilor cei din jurul „Unirii" din Blaj și a „Tribunei" din Sibiiu, deja pe când era simplu preot".

Ce recomandație o mai fi și asta?

Din diecesa Aradului.

— *Corespondență particulară* —

De lângă **Arad**, Februarie 1899.

Onorată Redacțiune!

Indignațiune și scârbă cuprinde pe fiecare om de bine din acéstă diecesă, cetind insultele și clevetirile ce apar dilnic în fóia „Tribuna Poporului" din Arad, la adresa Metropolitului nostru ca fost Episcop al Aradului, si scârba ómenilor de bine e cu atât mai mare, cu cât sciut este pe aici, că directorul acelei foi este Cuvioșia Sa părintele ieromonach călugăr al mânăstirei Hodoș-Bodrog, Vasilie Mangra; și cei dela „Tribuna Poporului" au ajuns cu îndrăsneala până a scóte de spate din reședința Episcopéscă pre iubitul nostru Archiereu, acum Escelența Sa Metropolitul Românilor ort. din Ungaria și Transilvania, avênd cutezanța a intreba în fóia lor că — de ce nu se mai duce? —

Protestăm în contra insultelor și clevetirilor din „Tribuna Poporului" la adresa fostului nostru archiereu, actualul Metropolit, și cei dela „Tribuna Poporului" sě iee la cunoscință, că în diecesa Aradului e o mulțime de tot mare de credincioși ai bisericei nóstre, cărora *le pare reu că trebue sě se lipséscă de acest archiereu iubit,* care a lucrat pentru înflorirea și înaintarea diecesei nóstre atâta! Și acésta mulțime de drept aprețiatori ai I. P. S. Sale, s'a scandalisat până în suflet de insultele „Tribunei Poporului", căci adi ori unde se întórce omul prin comune, nu aude altă vorbindu-se, decât de acele insulte și clevetiri, dicênd tótă lumea că asemenea fapte vin numai dela nisce ómeni desperați și scăpătați.

Nu este aici locul sě espunem meritele Inalt Prea Sfinției Sale pentru biserică și popor, pentru-că acelea le va scí aprecia după vrednicie numai istoria neparțială; cu tóte aceste punem în fața celor dela „Tribuna Poporului" starea diecesei la venirea și mergerea Inalt Prea Sfinției Sale.

Inalt Prea Sfințitul nostru archiereu a ocupat scaunul episcopesc al Aradului la 20 Aprilie v. 1875. și după cum se vede din protocolul ședințelor primului sinod eparchial condus de Prea Sfinția Sa, starea materială a diecesei consta din 5 fonduri cu un capital

---

acum pot începe iarăși flămênđirea... căci poți sě mě credi ortace, așa cum mě vedi aci, am răbdat fóme viața mea întrégă.

Era grozav pentru gingășitul principe sě audă așa ceva, el care numai mai nainte îi părea că simte lipsa cugnei dela *Çaffé-Anglais!.* Și principele Hardimont, speriat privi la soțul seu. Soldatul zimbí dureros, lăsând se i-sě vadă dinții de lup, dinții unui om rupt de fóme, pe cari fața lui cenușie îi făcea sě pară și mai albi, și ca și cum ar înțelege că se aștéptă dela el sě fie de tot familiar, întim, începu:

— Dacă voești și d-ta, — și aci încetà a mai tutuì pe soțul seu, póte a simțit că vorbește cu un bogat, fericit, — dacă voești, sě ne plimbăm un pic în sus și 'n jos, sě ne încălđim piciórele, și o sě-'ți spun așa lucruri, de cari d-ta de bună samă n'ai mai audit vre-odată! Me chiamă Jean-Victor, numai așa scurt Jean Victor, pentru că-'s copil găsit, și singurele mele aduceri aminte plăcute, sunt dilele pe care le-am petrecut în orfelinat. Ciarșafurile erau albe pe paturile nóstre mici; ne jucam într'o grădină frumósă sub arborii și pomii mari, și aveam acolo o soră bună, o soră tineră și palidă, a cărei copil favorit eram eu, și mai bucuros mě plimbam cu ea, decât sě mě joc cu ceialți copii, pentru-că mě atrăgea totdeuna spre sine și-'mi aședa pe frunte mâna ei slabă, caldă. Dar dela vêrstă de doispredece ani, după întâia cuminecare, n'am mai avut parte decât de mizerie.

Tutorul comun, m'a dat la un funariu ca ucenic. Dar asta nici nu e măestrie, căci e lucru peste putință sě trăești dintrênsa, dovadă despre asta, că funarul era silit sě-'și iee ucenici mai ales din institutul orbilor. Și aci am început apoi a trage în fóme! Măestrul și maistorița, doi bětrâni zgârciți, țineau pânea încuiată și đeu subțirică fălióră tăiau din ea pe sama mea la mâncare. Trebuia sě věd mereu pe maistorița, cum la fiecare lingură de zamă ce ne împărța, ofta uitându-sě în blid că scade! Cei doi soți ai mei, micii orbi, erau mai puțin nenorociți decât mine. Nici ei nu căpătau mai mult ca mine, dar cel puțin nu vedeau privirile pline de părere de rěu și mustrătóre, a netrebnicei femei.

Iar něcazul cel mai mare era, că eu deja de-atunci aveam e mare poftă de mâncare. Dar vina mea e acésta? Trei ani am fost acolo ucenic, și neîntrerupt am flămênđit... Trei ani! Și meșteșugul acesta îl poți învěța dóră într'o lună. Dar statul nu póte sě le știe tóte, și nici nu bănuește măcar, că ce sufer copiii sěrmani.

Ah! dta te-ai mirat că am ridicat pânea din tină? Nu te mira, acesta e la mine obiceiu. Destule coji de pâne am scrumat de prin grămada de gunoiu, și dacă câte odată erau prea de tot tari, le puneam sě se înmóie în lavor. Mai norocit eram atunci, când copii de școlă aruncau pe drum resturi de pâne, și eu le găsiam. Dacă numai puteam, îmi îndreptam îndată pașii pe drumul ce duce la școlă.

Când am fost gata cu anii de ucenicie, n'am putut trăí după meșteșugul meu. Am probat și altceva, căci nu mě temeam de muncă. M'am făcut ucenic de cioplitor de petri, învěțăcel de prăvălie, zugrav, — și ce mai sciu eu ce. Inzadar. Odată nu era de lucru, altădată îmi perdeam locul. — Cu un cuvênt sătul eu nu m'am putut simțí nici odată.

Uneori mě apuca nebunia dacă treceam pe dinaintea unui brutar și vedeam afară pe ușe chipul pânii, ori îi sîmțeam chiar mirosul Spre norocul meu, în atari clipite îmi aduceam totdeuna aminte de sorióra cea bună din orfelinat, care atât de des îmi spunea, ca sě fiu cinstit, și îmi părea că-'i simt atunci de nou pe frunte mâna ei ferbinte.

In sfîrșit la optspredece ani m'am băgat la miliție, și puteam sě fiu mulțumit, — dar acum, đěu că 'mi vine sě mai și rîd, acum iaca — aci-'i asediul și fómea iară!

Vedi n'am mințit de loc adineaori, când am dis că eu întotdeuna, dar întotdeauna, am îndurat fóme!

*

Tiněrul principe era om cu inimă bună și fù adênc mișcat audind o plângere atât de fiorósă dela un om, dela un soldat, pe care în uniformă îl ținea asemenea sieși, — și vêntul de séră sbicí douě lacrimi în ochii lui...

— Jean Victor, dise, și încetà și el delicat a mai tutuí pe copilul găsit, — dacă noi amêndoi vom scăpa cu viață din rěsboiu, ne vom revedea, și cred că îți voiu fi de folos! Deocamdată, fiind-că n'avem alt brutar aci la avantposturi afară de caporalul de đi, și fiindcă porția mea de pâne e încă odată așa de mare ca pofta mea de mâncare, nu te superi, așa-i?, dacă ca doi ortaci buni o împărțesc cu d-ta.

Cei doi ómeni își strînseră cu căldură mâna, dup'aceea, fiind-că se făcuse nópte și ei erau obosiți de multa priveghiere și iritație, se întórseră în odae, în crâșmă, unde deja đece-doispredece soldati zăcéu pe paie. Se culcară lângă olaltă și nu preste mult se scufundară în somn adênc.

Spre medul nopții Jean Victor s'a trezit; de bună samă era flămênd. Vêntul gonise norii, și o rază de lună care prin coperișul găurit, a întrat în odae, lumina capul blond, frumos al principelui. Jean Victor încă tot înduioșat de bunătatea ortacului sěu, îl privea cu admirare, când sergentul tocmai deschise ușa, și chemà pe cinci soldați pentru schimbarea vardei. Și principele era între aceștia, dar el nu se tredí când îl strigà.

— Hardimont, sus! repetà subofițerul

de *82·717 fl. 21 cr.* şi fondurile comune administrate de o epitropie separată de consistoriu, cari representau un capital de 501. 358. fl.24 cr.

Din cele ce au fost s'a economisat şi făcut cu stăruinţă de fer, prin fostul nostru archiereu (veţi protocolul sinodului din 1897), că la finea anului 1897, diecesa nóstră avea sub administraţiunea Consistorului Aradan *24* fonduri şi fundaţiuni cu o sumă de *1.216.291.fl. 54 cr.*, Dintre aceste fonduri amintim fondul preoţesc cu o sumă de *330. 943. fl. 93. cr.* fondul diecesan de asigurare cu *35.895 fl. 11 cr.* cari sunt creaţiunea I. P. S. Sale!

Afară de aceste P. S. Sa a înfiinţat cu spesele sale proprii, o *tipografie*, pe care o-a predat diecesei cu un fond în valóre de *43·566. fl. 05 cr.* (v. prot. sinodal.)

Apoi renovarea şi lărgirea localului reşedinţei Episcopesci, zidirea a lor două case de chirii pentru diecesă, zidirea seminariului diecesan, cumpărarea mai multor case pentru alumneele diecesane şi adjustarea acelora, efectuite tot sub P. S. Sa, la îndemnul şi cu ajutorul P. S. Sale, sunt tot atâtea edificii în Arad, cari vestesc mărirea bisericei ort. române din diecesa acésta!

Iar în cele culturale şi morale, organisarea institutului teologic-pedagogic, organisarea preste tot a scólelor din diecesă, înmulţirea şcólelor, şi alte nenumărate îmbunătăţiri, sunt tóte la primul loc meritul Archiereului nostru, cea-ce trebue să recunóscă şi cei mai aprigi duşmani ai săi. —

Aceste sunt fapte împlinite, în faţa cărora va trebuí să stee respectuos tot omul de bine, dând mărire lui Dumnedeu că am avut un Episcop, care cu trup şi cu suflet a făcut tot cât i-a fost cu putinţă, pentru înaintarea bisericei şi poporului său.

Şi tocmai pentru acésta, dispreţul ómenilor de bine va trebuí să se răsbune curând sau mai târdiu, asupra celor ce insultă şi clevetesc în mod atât de neruşinat şi nemeritat pe capul bisericei nóstre!

Acei insultători şi clevetitori nu spre folosul şi binele bisericei şi a poporului, ci spre stricarea acestora sunt.

Să nu crédă cei dela „Tribuna Poporului", că simţul de recunoscinţă a perit în biserica nóstră, ori că credincioşii bisericei au degenerat în cele morale întru atâta, ca se nu scie aprecia meritele feţelor bisericesci: suntem pe deplin convinşi, că majoritatea covârşitóre a înteligenţei şi poporului nostru din diecesa Aradului va binecuvênta din neam în neam numele Archiereului iubit *Ioan Meţianu*, pentru tóte câte a făcut bisericei şi neamului; şi acésta mulţime la despărţire de părintele seu cel bun, dă mărire lui Dumnedeu, că Archiereul lor prin propriile sale vrednicíi a ajuns la cea mai înaltă demnitate în biserica nóstră, la demnitatea de Metropolit, în care demnitate întréga biserică îi doresce încă mulţi ani de stăpânire!!

Diecesanul.

Revistă Externă

Francia şi Germania.

Diarul oficios „Die Post" din Berlin, vorbesce mult-puţin oficios asupra îmbunătăţirii relaţiilor dintre aceste 2 ţeri, îmbunătăţire semnalată şi de noi.

Intr'un articol de fond scriind despre relaţiunile franco-germane, esprimă astfel punctul de vedere al Germaniei:

„Câtă valóre pune Germania pe menţinerea şi mai departe a bunei înţelegeri cu Republica francesă, s'a arătat limpede lumei întregi prin trimiterea înalţilor oficeri ca să însoţéscă, ca representanţi ai împăratului, cortegiul funebru al răposatului preşedinte.

„Inalta stimă, ce atât sferele guvernamentale, cât şi presa francesă cu vadă, au acordat până în acest moment acestei misiuni, dovedesce că Francezii au pătruns însămnătatea acestei delicate atenţiuni".

Despre raporturile franco-ruse dice:

„Sentimentul în care se cultivă astădi de către tronul imperial rusesc prietenia cu Francia, nu póte fi decât prielnic menţinerei păcii europene, la care suntem cu toţii aşa de puternic interesaţi".

La sfârşit, oficiósa germană sfătuesce pe Anglia „să ţie şi ea cu prevedere samă de susceptibilităţile Franciei".

Din Filipine.

Asupra focului pus de insurgenţi în 27 Febr. în 3 părţi ale Manilei, se scriu următórele:

Incendiarii şi-au început opera în cartierul chinez Santa Cruz, unde *300 de case au fost arse.* In acelaş timp incendíi au isbucnit în foburgurile Tondo şi Binondo, unde *o mie de case au fost mistuite de flacări.* Cu mare greutate s'a putut localisa focul, mai ales că indigenii au tăiat în mai multe rânduri tuburile pompelor, pe când alţii, de pe acoperişurile caselor, trăgeau focuri asupra pompierilor şi trupelor însărcinate cu menţinerea ordinei!

Insurgenţii ocupaseră câteva posiţii tari. Şi numai cu multă greutate au putut fi isgoniţi din părţile ocupate, după ce Americanii au dat foc locuinţelor de lemn acoperite cu stuf, pe o întindere de mai mulţi chilometri. Ce foc a mai fost!

Nu se cunosc perderile Filipinilor, dar trebue să fie însemnate. Americanii au avut un locotenent şi trei soldaţi omorîţi, şi vre-o 20 de răniţi, atât în interiorul Manilei, cât şi în liniile exterióre.

NOUTĂŢI

Concert. „Reuniunea română de musică din Sibiiu" va da concertul său ordinar Mercuri în 8 Martie n. a. c., în sala dela „Musikverein". Inceputul la 7 óre séra.

Programa se va publica mai târdiu.

Biletele se edau în diua concertului, dela órele 11—1 în „Musikverein" şi séra la cassă.

Prenotări la locurile din cele dóuă rânduri dintâiu, se fac la cassarul reuniunii, Luni în 6 Martie şi Marţi în 7 Martie a. c. n. dela órele 2—3 d. a. în localităţile casinei române, pe lângă solvirea unei taxe de 20 cr.

*

Papa bolnav. Din Roma se anunţă cu data de 28 Februarie, că Papa Leo XIII, după-ce a primit felicitările corpului diplomatic din incidentul apropiatului său jubileu, s'a simţit fórte obosit şi s'a plâns că-i este frig. Medicul dr. Lapponi a constatat, că Papa este într'adevăr bolnav şi i-a sfătuit să stea în pat. A fost supus şi unei operaţii. Sunt îngrijiri serióse.

*

Invăţământul în Rusia. Incepând din anul acesta, guvernul a hotărît să cheltuiască anual 19.000 de ruble pentru înfiinţarea de noi şcóle profesionale, în deosebi pentru fete. Ministrul rusesc de agricultură şi economie a decis să se construiască atât în Rusia europeană, cât şi în cea asiatică şcoli de meserii şi de menaj pentru femei şi fete. In Port-Artur se va înfiinţa mai întâiu o şcólă de acest fel pentru fete.

Interesant e şi faptul că ministrul de finanţe rusesc a decis să scótă o ediţie poporală eftină a tuturor scrierilor lui Puşkin, cu ocasia jubileului marelui poet.

*

Procesul Morisseau. Curtea cu juraţi din Galaţi va judeca în diua de 1/13 Martie procesul abatelui papistaş Morisseau.

Au fost citaţi, pentru acéstă înfăţişare, un număr de *62 martori.*

Se caută Nr. 1 din „Telegraful Român" pe anul 1898; de aceea rugăm pe dnii abonenţi, cari nu fac colecţii din diar şi dispun de acest număr, să binevoiască a'l trimite la Redacţiunea diarului nostru.

O vorbă bună ni se scrie despre învăţătorul nostru confesional din Valendorf. Amintim din scrisórea primită, că e activ, conscienţios şi pricepător a chemării sale, făcând frumos spor cu elevii şcólei. Intru cât e adevărat, fie dis spre lauda învăţătorului nostru Filaret Deişorean de acolo.

*

Hymen. Dl *Iosif Chidu*, măestru măcelar şi d-şóra *Elena Poponea*, îşi vor serba cununia Duminecă în 5 Martiu n. a. c. în biserica gr. orientală din Sibiiu (Suburbiul Iosefin).

*

Corăbii perdute pe mare. Pe Oceanul Atlantic au bântuit de curând furtuni mari, cari au causat multe nenorociri mai ales între Savana şi Boston, şi până acum n'a sosit nici o scire despre *27 de corăbii.* Furtuna a isbucnit în 12 Februarie, şi corăbiile, cari a doua di au întrat în portul New-York, erau acoperite cu ghiaţă. Uneia dintre ele, corăbiei „Ancoria", la sosire tóte aparatele de salvare şi catargul i-au fost sdrobite de furtună; însă-şi corabia a fost răpită de vifor şi numai un noroc estraordinar a ajutat'o să ajungă în port.

*

Mişcarea tinerilor ruşi Serbarea anuală universitară din Petersburg a fost însoţită şi în anul acesta, ca de regulă, de turburări făcute de o parte din studenţi.

Dacă acum turburările au avut un caracter mai puţin serios, acésta se datoreşte măsurilor fórte energice luate de prefectura poliţiei. Se ordonase nu numai ca birturile şi cafenelele frecuentate mai mult de studenţi să fie închise de la 11 óre séra, ci şi ca întreg Newsky-prospect şi cele-lalte strade din împrejurimile universităţii, să fie ocupate de trupe! Gendarmi călări au cutreeaat circumscripţiile principale ale oraşului. Ori-ce îngrămădire de lume era aspru oprită, şi dacă totuşi se forma, era împrăştiată de soldaţi comandaţi de câte un ofiţer!

Studenţii cari nu se supuneau ordinelor şi protestau, erau arestaţi numai decât, băgaţi într'o dubă şi duşi până la secţia cea mai apropiată. Studenţii s'au purtat fórte provocator cu poliţia! Un grup din ei au pus mâna pe măturile curăţitorilor de stradă şi au început să dee cu ele în agenţi! In urma acesteia, gendarmii călări au făcut o şarjă dând cu biciuşcele şi împrăştiind pe studenţi,

Studenţii spun că s'au folosit de mături nu ca să atace, ci ca să se apere, căci şarjele erau teribile.

Mai mulţi inşi au fost răniţi. Sau făcut peste o sută de arestări, dar cea mai mare parte dintre studenţi au fost liberaţi.

Turburările au durat trei dile.

Notiţă Literară.

„*Familia Sbiera*" după tradiţiune şi istorie, şi Amintiri din viaţa autorului: *Dr. Ioan G. Sbiera*, prof. univ. în Cernăuţi, membru al Academiei etc. — e titlul unui mare volum, de peste 400 pagine, apărut la Cernăuţi sub marca de: „Scriere înmulţită prin tipar ca manuscript". Cu 9 ilustraţiuni familiare.

*

„*Transilvania*" organul „Asociaţiunii", a apărut pe Ian. Febr. 1899, într'un singur număr mai măricel, în frunte cu o „Statistică culturală", lucrare merituósă şi migălósă, din care cetitorul multe póte înţelege; Cronica lui Belae Notarius; stiinţă, literatură şi artă; Din sinul Asociaţiunii; Partea Oficială.

„Transilvania", precum cetim întrênsa, e adi diarul român dela noi, care are mai mare tiragiu, răspândire. E redactată din ce în ce tot mai cu îngrijire.

*

Din „*Fóia Pedagogică*" a apărut Nr. 4 cu următorul cuprins: Aprobarea alegerii de archiepiscop şi metropolit. — Examenele şcolare, de Dr. I. Stroia (urmare şi încheere) — Modele de lecţiunl: Mama şi fetiţa. Poveste de Elena D. P. Sevastos, de Dr. P. Şpan (urmare şi încheiere). — Din literatura şcolară. — Informaţiuni: Regularea catechisaţiunii — Corespondenţă.

*

Din „*Fóia Şcolastică*" a apărut Nr. 2. cu următorul cuprins: Luminéză-te şi vei fi! G. Sincai şi şcólele poporale; Sciinţele naturale în şcólele poporale; Impărţirea órelor; O resplată adevărată; Bibliografie; Diverse; Posta Red. —

Ultime ştiri.

„Gazeta" aduce o nóuă veste rea dela Năsăud: Fiind vorbă de deschiderea unei linii ferate, pe Valea Someşului, ómenii stăpânirii vor să siléscă comunele grăniţeresci să voteze *500.000* florini, pentru acea linie, luând suma împrumut, fără drept a cere dobândă după ea 90 de ani. Asta ar fi o lovitură economică mortală a comunelor!

In dieta ungară s'a ales la 3 Martie de predinte Perczel, fostul ministru de interne. Oposiţia a votat pentru Szilágyi.

Bar. Bánffy a fost numit de către M. Sa mareşal unguresc al Curţii. Prin asta întră în casa magnaţilor şi depune mandatul de deputat obţinut la Szilágy-Somlyó.

DIN PUBLIC

Pentru cele cuprinse în rubrica acésta, Redacţiunea nu primesce răspunderea.

Declaraţiune.

In numărul cel mai recent al Vulturului a apărut sub titlul: „Ştiri teribile" un articol, care în introducerea sa să foloseşte de corespondinţa mea din numărul 2 al aceluiaşi diar.

Deórece acéstă întroducere uşor ar putea da ansă la bănuieli neintemeiate, ca şi când articolul din urmă ar fi continuarea corespondinţei mele şi că eu aş avea ceva conexitate cu acest nou articol, declar, că eu nu stau nici într'o legătură, nici directă nici indirectă, cu amintitul articol.

Dr. C. Mesesian.

— Dacă-'mi îngădui, dle sergent, dise Jean Victor sculându-se, îl suplinesc eu, merg eu în locul lui, că dórme aşa de bine şi mi-i ortac bun.

— Cum vrei.

Cei cinci soldaţi se depărtară şi cei rămaşi începură iar a horcăí.

*

Peste vre-o jumătate de ceas, mai multe puşcături răsunară fioros în nópte, pe-aici pe aprópe! Intr'o clipită toţi fură în picióre; soldaţii fugiră afară din cârcimă, şi ţinându-şi degetele pe trăgaciul armei, înaintau cu grije pe drumul luminat de lună.

— Dar la câte ciasuri e? întrebà principele. Dór eu sunt în slujbă în nóptea asta.

— S'a dus Jean Victor în locul d-tale, răspunse cineva.

In clipa acésta un soldat de vardă sosi la ei, fugind pe drum.

— Ei, ce-i? îl întrebară, când acela, abia gâfăind, se oprí.

— Prusii ne atacă!... să ne retragem înapoi după şanţuri!

— Dar ce-i cu ceialalţi?

— Vin şi ei.... Numai săracul Jean Victor...

— Ce-i? — întrebà speriat principele.

— Un glonţ l'a nimerit tocmai în cap... N'a mai mişcat nici o clipă!...

*

Intr'o nópte, în iarna trecută, pe la 2 óre târdiu, principele Hardimont se depărta din casină cu vecinul seu, contele Saulnes. Perduse câteva sute de galbini şi îl durea un pic capul.

— Dacă nu-ţi displace, André, dise el către soţul seu, mergem pe jos acasă. Aşi vrea să sorb niţel aer próspět.

— Cum poftesci, amice. Dar drumul e cât se póte de plin de tină.

Işi espedară trăsurile, îşi ridicară gulerul dela bunde, şi porniră pe jos spre Madeleine.

De-odată gheata principelui se loví de un lucru óre-care, care se rostogolí mai departe. Era o cóje mare de pâne, plină de tină.

Şi contele Saules vědu plin de mirare, că principele Hardimont ridicà pânea, o şterse cu grije cu năframa lui cea cu marca nobilitară, şi o puse pe o bancă a bulevardului, în lumina unei lampe de gaz, ca să pótă fi uşor vědută.

— Ce faci? întrebà rîdênd contele.

O fac din pietate faţă de memoria unui om sărac, care a murit pentru mine, — răspunse principele, şi glasul lui tremura uşor... Nu rîde, te rog, căci poţi să te căesci...

Trad. de *Prier.*

Mătase de bal 45 cr.

până la **14.65** per metru — precum și **„mătase Henneberg“** négră, albă și colorată dela **45 cr.** până la **fl. 14.65** de metru — în cele mai moderne țesături, colori și dessinuri.

Particularilor *liberă de vamă și porto în casă.* ***Mustre cu întórcerea postei.***

Fabricele de mătase G. Henneberg *(lif. de curte ces. și reg.)* **Zürich.** [6] 2—

Nr. 46 [37] 1—3

CONCURS.

Pe basa statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5, și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al metropoliei nóstre sub Nr. prot. 136 din 1888, prin acésta conform ordinului Venerabilului Consistoriu archidiecesan din 12 Novembre 1898 Nr. 8120 Plen. se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul **Cetății de Pétră.**

Fiitorul protopresbiter ca atare va devení totodată și paroch în locul central al tractului, anume în comuna bisericéscă Făuresci, conform conclusului congresual din 13/25 Octobre, 1881 Nr. 129, care parochie în present e ocupată.

Până când va întra în viéță ameliorarea dotațiunei protopresbiterale, pusă în vedere prin conclusul sinodului archidiecesan din 5/17 Aprile, 1896 Nr. prot. 78, emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) Venitele protopresbiterale, anume: paușalul de cancelarie ce se dă din fondul archidiecesan Rudolfin, și taxele ce incurg pentru visitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) Venitele parochiei protopresbiterale de clasa a III-a din Făuresci.

Concurenții au să documenteze cualificațiunea prescrisă prin conclusul congresual Nr. 111 din 1888, și concursele lor instruite cu tóte documentele necesare să le aștérnă Consistorului archidiecesan în restimp de 30 de dile dela publicarea acestui concurs în fóia „Telegraful Roman“, alăturând la documente și o tabelă de cualificațiune, după rubricele indicate în provocatul regulament congresual § 12.

Concursele întrate după espirarea terminului nu se vor lua în considerare.

Dat, din ședința comitetului protopresbiteral al tractului: Cetății de pétră, ținută în Surduc-Copalnic, la 23 Ianuariu 1899.

Președinte: **Teodor Șovrea,** adm. prot.

Notariu adhoc: **Ioan Dragomir.**

Nr. 297/898 [38] 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea parochiei gr.-or. de clasa a III-a din Gernesig cu filia Curtifaia, în tractul protopresbiteral al Mureș-Oșorheiului, se escrie prin acésta concurs cu termin de 30 de dile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch — pe lângă locuință gratuită în casa parochială, provědută cu grădină și supraedificate economice, dau anual suma de 437 fl. 50 cr. v. a.

Informațiuni mai detaiate asupra acestei parochíi se pot lua dela subsemnatul protopresbiter, ori la fața locului dela comitetul parochial.

Cererile concursuale, instruite conform §-lui 17 din „Regulamentul pentru parochíi“, să se aștérnă subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis, căci la din contră nu se vor lua în considerare.

Mureș-Oșorheiu, 3 Septembre 1898.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al M.-Oșorheiului în conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Maneguțiu, protopresbiter.

Nr. 130/899 [39] 1—3

Concurs repețit.

Pentru ocuparea postului de paroch în comuna Boz, protopresbiteratul Mercurei, prin acésta se escrie concurs cu termin de 30 dile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Dotațiunea împreunată cu acest post este 141 fl. 60. cr.

Reflectanții la acest post sunt avisați a-și înainta cererile de concurs, instruite conform normelor în vigóre, subsemnatului oficiu până la terminul susindicat.

Dela concurenți se aștéptă a se presenta în o Duminecă sau sărbătóre la biserică pe lângă observarea §-lui 18 din „Regulamentul pentru parochíi“, pentru a celebra și cuvênta.

Mercurea, la 11 Februariu 1899.

Oficiul ppresbiteral gr.-or. al Mercurei, în conțelegere cu respectivul comitet parochial.

Ioan Droc, protopresb.

Nr. 50/899 [40] 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa II a Romosel, protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs cu termin de 30 de dile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post s'au statorit în ședința comitetului parochial din 18 Ianuarie 1899 cu suma de 608 fl. 85 cr. v. a. venit anual.

Reflectanții la acest post au a'și așterne cererile concursuale instruite conform normelor prescrise în terminul deschis — oficiului protopresbiteral subsemnat.

Orăștie, 11 Faur, 1899.

Oficiul protopresbiteral gr. or. în înțelegere cu comitetul parochial concernent.

Vasiliu Domșa protopresbiter.

Sz. 1204/99 [36] 2—3

Hirdetmény.

A nagyszebeni kir. törvényszék közzéteszi, hogy Újegyház község határtagositási ügyében Schuller János és neje által beadott kiigazitási kereset tárgyalására határnapul folyó évi *április hó 4-ik napját délelött 10 órára* az újegyházi községi irodába kitűzte.

Ezen tárgyaláson az utasítás 123. §-a értelmében az újegyházi határon érdekelt összes birtokosok azon figyelmeztetéssel idéztetnek meg, hogy elmaradásuk a tárgyalàs megtartását akadályozni nem fogja, és hogy az eljárás tárgyát képező körülményekre nézve annak befejezte után utólagos felszólamlásnak hely nem fog adatni.

Nagyszeben, 1899 évi február hó 20 án.

A kir. törvényszék eljáró bírájától **Mihály,** kir. törvszki biró.

Neaudit.

191 obiecte admirabile pentru numai 2 fl. 20 cr.

1 splendid **orologiu** aurit cu garanță pe 3 ani.
1 **lanț aurit.**
1 **admirabilă tabachieră.**
1 **escelentă oglindă de toiletă lustruită în etui.**
1 **notes** legat în piele englezéscă.
1 **păreche butoni de mangete** garn. din aur dublu pa.
1 **păreche butoni de cămăși garn.** din aur dublu prima.
1 **păreche cercei** din aur dublu prima, cu petri imitate.
1 **garnitură de scris fórte folositóre.**
1 **săpun de toiletă cu miros fin.**
72 pene de scris fórte bune din oțel în pachetare originală.
25 cóle hârtie de epistole fină.
25 cuverte fine și **50 obiecte.** cari îi trebuesc fiecărei gospodine.

Cele **191** obiecte amintite le liferéză numai pentru 2 fl. 20 cr. (uumai orologiul are acéstă valóre) casa de esport elvețiană

H. Scheuer, Krakau, Josefsgasse 46.

Ce nu corăspunde se primesce îndată înapoi. [10] 6—10

Din **Tipografia și librăria archidiecesană, Sibiiu,** se póte procura

Teoria Dramei

cu un tractat întroductiv

despre frumos și artă,

de

Dr. Iosif Blaga, profesor.

Prețul broș. fl. 1.80.

JULIUS ERÖS,

firmă improtocolată la tribunalul comercial reg. ung.

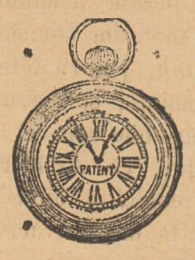

Magazin

de orológe, juvele, tot felul de articole de aur și argint.

Orologiu de buzunar remontoir nichel	dela	**2.50**	până	**6** fl.
Orologiu de buzunar remontoir-argint	„	**4.50**	„	**10** „
Orologiu de buzunar remontoir veritabil argint-tula, cu părți de aur	„	**9.—**	„	**15** „
Orológe pentru dame din aur, veritabil de Genf	„	**12.—**	„	**35** „
Orológe pentru domni din aur, „ „ „	„	**20.—**	„	**80** „
Deșteptător din nichel, marcă fină	„	**2.—**	„	**3** „
Orológe cu pendul franc., cu resare, în cutii frumóse	„	**5.—**	„	**15** „
Orológe cu pendul vieneze cu ponduri	„	**14.—**	„	**35** „
Orológe de părete diferite modele	„	**2.—**	„	**15** „
Lanțuri de gât pentru dame, de aur	„	**6.—**	„	**20** „
Lanțuri de orológe pentru dame, de aur	„	**9.—**	„	**30** „
Lanțuri de orológe pentru domni, de aur	„	**20.—**	„	**70** „

Inele de aur de tot felul	dela	**2.—**	până	**12** „
Inele de aur cu diamant veritabil	„	**6.—**	„	**25** „
Inele de aur cu briliant veritabil	„	**12.—**	„	**150** „
Inele de aur cu briliant imitat	„	**3.50**	„	**6** „
Cercei de aur de tot felul	„	**2.—**	„	**6** „
Cercei de aur cu diamant veritabil	„	**6.50**	„	**40** „
Cercei de aur cu briliant veritabil	„	**23.—**	„	**250** „
Cercei de aur cu briliant imitat	„	**3.50**	„	**6** „
Brățare de aur de tot felul	„	**10.—**	„	**20** „
Broșe de aur de tot felul	„	**6.—**	„	**20** „
Lanțuri de orologiu și de gât din argint	„	**1.—**	„	**4** „
Cercei și inele de argint	„	**—.80**	„	**2** „
Brățare și broșe de argint	„	**—.80**	„	**5** „

Juvaere de tot felul dela **15 cr.** (preț de façon) până la **15 fl.**, precum și **amulete, ju-ju-uri, lanțuri, brățare, medalii,** broșe, ace de cravată, tabach'ere și țiitóre de țigarete, tacâmuri, chibritelnițe, sugarete, nasturi de manșete, etc.

Fiecare obiect de aur sau de **argint** e examinat și probat **din oficiu** și pe **fiecare bucată** se póte vedea exact proba oficiósă (marca oficiósă); eu garantez în scris pe **doi ani** pentru mersul bun al orológelor mele. — **Tóte comandele** le efeptuesc imediat, pe lângă rambursă sau trimiterea anticipativă a prețului, cu îngrijire. — **Reparaturi** de tot soiul se esecută bine și conscienționos.

Rugându-mă pentru numeróse binevoitóre comande semnez cu deosebită stimă

JULIUS ERÖS,

Strada Cisnădiei 3. Sibiiu. Strada Cisnădiei 3.

(Edificiul „Transilvania“.) [216] 9—10

Redactor prov. **Dr. Elie Cristea.** Editura și tiparul tipografiei archidiecesane.